

INTERVIU

PROF. IOAN DAMIAN BÎRCHI

“PASIUNEA PENTRU MATEMATICĂ M-A TRIMIS SPRE O CARIERĂ DIDACTICĂ”

Andrea Kasznel, Clasa a X-a C

1

Aveți o amintire plăcută din anii de liceu?

Da. Și sunt destul de multe amintiri plăcute. Colectivul de colegi, un colectiv bine sudat, corpul profesoral al liceului, concurența elegantă între elevi, anii de liceu-perioadă a vieții cu puține griji, premiile naționale obținute, etc.

Care au fost materiile dumneavoastră preferate? Ați participat la concursuri școlare?

Elevul de astăzi ar răspunde sportul, religia... Răspunsul meu este clar: matematica, fizica, chimia, cu accent puternic pe prima. Am participat și la concursuri școlare și am mai obținut și ceva premii.

Ce v-a determinat să alegeți o carieră didactică?

Pasiunea pentru matematică poate m-a trimis spre o carieră didactică.

Ce satisfacții profesionale aveți?

Satisfacțiile profesionale sunt multe și meșteșugite:

- sutele de studenți de la facultățile de matematică, de la I.P.T, Științe economice, elevii de la acele facultăți unde matematica a fost și este disciplina forte;
- cărțile de matematică la care sunt autor, coautor, cărți după care se studiază în școli și licee din țară, și nu sunt deloc puține;
- continuator al tradiției RMT, revista matematică de înaltă performanță, ce conduce destinele de peste 22 de ani;
- realizarea RMT-ediție electronică;

Ce hobby-uri aveți?

Hobby-uri am, dar cred că răspunsul la întrebarea anterioară este relevant.

De când sunteți profesor la Colegiul Național „Ana Aslan”?

Grea întrebare, dar cu puțin efort de memorie, 1 septembrie 1999, ora 0.

Ce înseamnă pentru dumneavoastră să coordonați Revista de Matematică și editura Bîrchi? Cât de dificil este?

Responsabilitate foarte mare. Lubitorii matematicii s-au obișnuit să le dau informație bună. RMT-ul presupune în afară de responsabilitate, o ștachetă ridicată și un respect pentru fondatorii ei și pentru miile de colaboratori pe parcursul celor 96 de ani existență, matematicieni de mare valoare.

Ce calități ar trebui să aibă o revistă pentru a fi cât mai logevivă?

Conducerea executivă ar trebui să fie de înaltă ținută profesională, materialele prezentate să fie cu țintă precisă și nu în ultimul rând să se adreseze unui segment al populației bine definit.

Ce recomandări ați putea oferi Colectivului Redacțional al „ASLANA(R)VISTA”?

Revista arată bine, voi studia interiorul în detaliu și voi da răspunsul pentru nr. 100 al revistei.

Ce apreciați la elevii dumneavoastră? Aveți să le reproșați ceva?

Fiecare individ are o personalitate aparte: la puțini, 10%, apreciez maturitatea în gândire. Indicații - să coboare cu picioarele pe pământ și să ia mai în serios ecuația vieții.

GÂNDURI DE ABSOLVENT

Iată că a sosit și clipa în care noi, elevii claselor a douăsprezecea ne preagtim să ne luăm zborul spre Marele Necunoscut care este viața!

Ne aducem aminte de curiozitatea și teama cu care am pășit pentru prima dată pe porțile acestui liceu, dar și de mândria că, în sfârșit suntem liceeni. Liceeni la unul dintre cele mai bune licee din oraș. Timpul însă a trecut prea repede pentru noi, iar acum, când privim în urmă, realizăm că a fost foarte frumos, că am parcurs încă o etapă în devenirea noastră ca oameni, cu bune și cu rele, că am învățat să nu ne lăsăm doborâți de obstacole, pentru ca încă avem sufletul frumos și suntem plini de curaj.

În ochii unora dintre voi am observat lacrimi, de bucurie pentru unii deoarece au învățat în acești patru ani să acumuleze informații și experiențe plăcute, dar și lacrimi de tristețe, fiindcă se despart de colegii și profesorii lor.

Nu vom uita excursiile facute împreună, nu vom uita orele de biologie când speram că nu vom fi ascultați, testele de română și matematică sperând la o notă mai mare și toate celelalte materii care atunci ni se păreau "grozav de grele". Le-am depășit pe toate și astăzi, cu un surâs trist, parca le-am mai retrăi încă o dată.

În clipele de impas profesorii au fost alături de noi ca niște adeverați părinți. Ne-au arătat iubire și înțelegere, ne-au consolidat deprinderi și abilități, ne-au ajutat să stabilim idealuri de viață și ne-au învățat să prețuim adevăratele valori.

Colegilor mai mici le uram mult succes și împliniri pe toate planurile și să fie mai buni decât am fost noi.

Ne vom aminti cu plăcere și nostalgie de clipele minunate petrecute la "Aslan" și vom spune oricui, cu mândrie, că am fost elevi ai acestui liceu.

Sperăm să vă facem mandri de noi prin ceea ce vom ajunge în viitor.

Florina Dincă, clasa a XII-a A

Clopoțelul a sunat astăzi lung și insistent, încercând să ne facă să trăim seminificația momentului. El anunță sfârșitul unei etape în formarea noastră, dar ne amintește, în același timp, că am devenit maturi, responsabili, că mâna protectoare a celor care ne-au fost dascăli de nădejde, va fi undeva tot mai departe de noi...

La un asemenea moment, a face în câteva minute un bilanț al tuturor întâmplărilor îmi este destul de greu...

Însă faptul că suntem astăzi absolvenți, dovedește că am reușit să trecem standardele impuse de programa școlară și de criteriile colegiului nostru. Am reușit să rezolvăm complicatele ecuații ale matematicii și ale vieții, problemele de fizică și de chimie, să stăpânim limbajul programelor de calculator. Am reușit să cunoaștem întregul corp uman, dar să ne cunoaștem și pe noi înșine.

Spun asta, pentru că, parcă ieri, eram în clasa a IX-a și îmi imaginam că în acești patru ani nu voi face altceva decât să învăț. Dar au fost mult mai multe... fuga de la ore, acele prea cunoscutele viroze respiratorii, prea cunoscuta foame, prea râvnitul corn cu sare, vestitele porecle atribuite colegilor, lucrările când parcă apare o strălucire în foaia colegului din față și lacrimile vărsate pentru media la mate.

Dragi colegi, să nu uităm de orele petrecute împreună, care ne-au oferit o experiență de viață atât de importantă la această vârstă a maturității. Trebuie să fim pregătiți să facem față obstacolelor care ne vor aștepta. Până acum, noi, elevii claselor a doisprezecea am fost cei mai puternici din liceu, dar a sosit momentul să predăm flacăra ce menține vie cunoașterea.

Profesorilor noștrii, le mulțumim pentru că ne-au oferit ocazia să descoperim lucruri noi care ne vor folosi în activitatea ce urmează, pentru răbdarea ce ne-ați acordat-o, pentru acele cuvinte cheie pe care ni le-ați oferit ca punct de plecare pe Google și Wikipedia. Mulțumim și inegalabilului domn Copy-Paste pentru ajutorul acordat la toate referatele și proiectele.

Părinților le mulțumim atât pentru sprijinul moral, cât și financiar acordat în acești patru ani. Mulțumim și pentru critica motivațională aplicată când în catalogul electronic apare ca prin minune un trei sau un patru.

Și, nu în ultimul rând, diriginților și doamnei director, care ne-au însoțit patru ani pe drumul cunoașterii și al dezvoltării, pentru că ne-au fost alături și ne-au sprijinit.

Acum este un moment de sfârșit și totodata un nou început, o noua viață ne așteaptă. Este momentul când cunoștințele acumulate pe băncile școlii își vor legitima valoarea câștigată în timpul liceului.

Eu cred că toți profesorii și elevii devenim, cu sau fără voia noastră, nemuritori... asezăm în fiecare zi în cușorul amintirilor, emoții, regrete, bucurii, dezamăgiri, vise, speranțe și lacrimi... contribuind în mod deliberat sau nu la nașterea unui surâs pe chipul fiecăruia.

Astăzi, la finalul unui drum, când închidem poarta liceului și deschidem ușa către viață, cu emoție vă urez numai împliniri!

Îmi doresc să ne reîntâlnim la fel de entuziaști și zâmbitori chiar dacă drumurile noastre se despart aici.

Deian Laza, clasa a XII-a B

Stau astăzi în fața dumneavoastră cu emoție, nostalgie, și cu regret în suflet vă voi spune „Rămas bun liceu”!

Încă nu îmi vine a crede că toți acești ani de liceu au trecut lăsând în sufletul nostru amintiri, bucurii dar și momente pline de emoție.

Îmi amintesc prima zi de liceu, prima zi în care am pășit pe ușile acestei școli. Pe atunci colegii, profesorii și dirigintele erau doar un nume necunoscut pe o foaie iar acum sunt și vor fi o parte din inima mea.

În fiecare zi, din acești patru ani minunați, am învățat că nu doar nota din catalog este oglinda unei persoane, ci și comportamentul și atitudinea de care dai dovadă în situațiile întâmpinate.

Aș vrea pentru început să îi mulțumesc doamnei diriginte Adina Gugonatu.

Vă mulțumim că ne-ați susținut și că ați avut încredere în noi. Când am meritat, ne-ați felicitat, iar când am greșit, ne-ați îndrumat pe calea cea bună.

Dragi profesori, vă mulțumim și dumneavoastră pentru răbdarea și, mai ales, înțelegerea de care ați dat dovadă în tot acești ani petrecuți împreună.

Ne vor lipsi, orele în care ați încercat să ne învățați pe lângă materiile obligatorii și lecții care ne vor ajuta în viitoarele alegeri pe care le vom avea de înfruntat în viață. Promitem să aplicăm toate sfaturile și învățăturile pe care dumneavoastră ni le-ați împărtășit.

Dragi colegi, am parcurs împreună acest capitol al vieții noastre care astăzi, din păcate, s-a încheiat, dar cred și îmi doresc cu tărie ca prietenii noastre să dureze toată viața.

Iasmina Seculi, clasa a XII-a C

Aș fi putut veni ca și colegii mei cu un discurs clasic, plin de metafore care să trezească emoțiile tuturor celor din sală, știm cât de plictisitoare sunt acele discursuri.

Vă pot spune doar că trăim într-o lume care se schimbă enorm de mult, iar noi, promoția 2017 trebuie să ne schimbăm de o dată cu ea, important este să ținem pasul și să luptăm pentru ceea ce ne-am dorit fiecare.

Aș vrea să le mulțumim părinților pentru că fără educația oferită de ei nu am fi fost niciunul din noi aici; profesorilor pentru că ne-au învățat adevăratele valori în viață. Și ca să nu repet ce au spus colegii mei, o să le mulțumesc portarilor, doamnelor secretare, doamnei administratoare, femeilor de serviciu, jandarmilor, și asistentei medicale. Le mulțumim tuturor profesorilor, mai ales doamnei directoare și doamnei profesoare Mandae pentru efortul depus în realizarea acestei festivități de absolvire și nu în ultimul rând doamnei diriginte care ne-a învățat că școala nu este numai un loc unde vii să asculți... Pentru clasa a XII-a D a fost ceva mai diferit. În plus, noi AM VENIT la școală, și totuși suntem pe primul loc la absențe, record absolut în acest liceu, reflectat și în rezultatele la învățătură.

Poate câțiva dintre voi vă întrebați cum de clasa XII D nu a scos ea șeful de promoție... și o să vă răspund; a fost ocupată să scoată ceva mult mai important: șeful de petiție.

Colegi ai promoției 2017, absolut fiecare din voi, are potențialul de a schimba lumea, cu toții v-ați transformat în indivizi cu o putere decizională și intelectuală foarte mare, acum sunteți capabili să lăsați o amprentă nu numai aici în școală ci și în lume. Acum ne imbarcăm într-un vas numit viață, gata să calatorească într-o lume plină de încercări.

Dragi absolvenți, luptați să deveniți cea mai bună versiune a voastră, trăiți-vă viața, pentru că sunteți niște luptători, fiți fenomenali sau fiți uitați.

Felicitări promoției 2017!

Francesco Boraso, clasa a XII-a D

Consider că fiecare dintre noi am încercat să ne afirmăm, să ne facem vocea cunoscută, unii prin teatru, alții prin dansuri, alții prin petiții, dar ce este cel mai frumos, iată că s-a dus. Gata, s-a sfârșit, este momentul să ne adunăm ultimul strop de putere...

Iar puterea, puterea stă în tine, ceea ce crezi tu despre tine va deveni realitate. Nu încerca să te faci plăcut oamenilor, ca mai apoi să te trezești când vei avea nevoie de ajutor că nimeni nu îți va întinde o mână. Oamenii se culeg, unii pe alții, spre ceea ce aspiri, de acel lucru vei avea parte. Înconjoară-te de oameni de succes și vei deveni unul, dar, nu este un lucru garantat fiindcă acest lucru depinde de tine. Vreau să te fac să gândești, să înveți, fiindcă acum este timpul, nu mai târziu, nu peste 2 ani, acum. Apreciază-i pe domnii profesori că te învață carte, nu-i denigra, pentru că ei te învață din plăcere.

Mi-a luat 18 ani să înțeleg că trenul, metroul și bicicleta te duc în același loc ca și un Audi. Să înțeleg că ora este aceeași și dacă ai la mână un Fossil, și dacă ai la mână un Longines, că nu firma ceasului face minutele prețioase, ci cum și cu cine aleg să le petrec. Să înțeleg că un apartament mare nu face altceva decât să-mi accentueze starea de singurătate dacă nu am cu cine să împart spațiul acela și dacă nu aud râsete care să-l umple!

Viața se întâmplă în zăpadă, ploaie, în vânt, în frig sau sub soare. O știam încă de când eram copil, dar am uitat-o odată ce-am devenit adult, lăsându-mă manipulat de societate, de tipare, de oameni la fel de goi precum vorbele pe care le rostesc. Să înțeleg că nimeni nu te angajează ca să fii liber, că dacă nu lupti pentru visul tău, vei fi doar un sclav pe o plantație.

Să-mi dau seama că mediocrii vor bârbi indiferent de ce ai face și că există răutate gratuită în lume.

Și cu toate acestea aș vrea să pun punctul pe ! Să înțeleg că în viață tot ceea ce contează este să găsești iubirea și să trăiești fiecare moment ca și cum ar fi ultimul. Să înțeleg că, atunci când vei avea 80 de ani, nu-mi voi mai aminti mașinile sau ceasurile pe care le-am avut, ci persoanele pe care le-am întâlnit și locurile pe care le-am vizitat. Să înțeleg că mai importante sunt acele lucruri ce-ți creează amintiri de neuitat, imagini care îți rămân până la final!

Vlad Milin-Udrescu, clasa a XII-a D

LINIȘTE, BATE GONGUL!

Prof. Cristina Mandae

Festivalul "Teatru versus Medii online", ediția a II-a, organizat de Colegiul Național "Ana Aslan" Timișoara, în data de 13.04.2017, a prilejuit o nouă întâlnire cu arta teatrală, în prezența unor invitați speciali și a unui public numeros.

Troupele de teatru care au răspuns invitației noastre au fost: "Corbii lui Sheakespeare" de la Liceul Tehnologic Jimbolia, „Persona” de la Liceul Teoretic „Grigore Moisi” Timișoara și "Aslăneștii" de la Colegiul Național "Ana Aslan" Timișoara. Spre bucuria organizatorilor, la secțiunea "Monolog" s-au înscris elevi de la mai multe licee timișorene precum: Colegiul Economic "F.S. Nitti", Liceul Teoretic "J.L. Calderon", Colegiul Național "C.D. Loga", Liceul Teoretic "Grigore Moisi", Colegiul Tehnic Energetic "Regele Ferdinand I".

Juriul Festivalului a fost alcătuit din: prof. Adriana Sopen, director al Colegiul Național "Ana Aslan", director adjunct dr. Cosmina Chihai, prof. Loredana Bozeșan, prof. Radmila Chevereșan, prof. Atena Irimescu, Daniela Bostan - actor la Teatrul Național "Mihai Eminescu" Timișoara.

Arena Sălii Multifuncționale a școlii noastre s-a transformat, pentru câteva ore într-un spațiu al actului artistic și al comunicării. Dincolo de rolurile interpretate, de emoțiile rampei, tinerii actori și-au pus în valoare nu numai aptitudinile artistice, ci și abilitățile lor de comunicare, de transmitere a unor stări, sentimente, atitudini.

Acest Festival și-a propus să arunce punți "spre celălalt", fie el actor sau spectator. Misiunea acestui demers cultural-artistic a fost aceea de-a aduna laolaltă, sub aceeași cupolă a artei teatrale, "actorii" și spectatorii care, cu toții, să se lase captivați, antrenați și contaminați de teatru. Participarea - directă sau indirectă - la actul teatral reprezintă o alternativă de gestionare a timpului liber într-o societate impregnată de tehnologie și de "medii online".

Actrița Daniela Bostan de la Teatrul Național "Mihai Eminescu" Timișoara a făcut o veritabilă pledoarie pentru educație și cultură, spre care tână generație ar trebui să se apropie cât mai mult. Recurgerea la "metode inter-active", la antrenarea publicului într-un "joc" atent dirijat a constituit "încălzirea" de la debutul Festivalului, care a pregătit participanții pentru a savura momentele artistice care aveau să urmeze.

Trupa "Corbii lui Sheakespeare" a susținut spectacolul "Un pedagog de școală nouă" de I.L. Caragiale, într-o abordare clasică, binecunoscută, cu o interpretare care a determinat Juriul să acorde Premiul pentru autenticitatea personajelor.

Comedia "Pijamale" adaptare după MAWBAY GREEN și ED FEILBERT, oferită de Trupa "Persona" a Liceul Teoretic "Grigore Moisi" Timișoara a încântat realmente juriul și publicul, prin situațiile autentice, dar și excentrice, impregnate cu un umor molipsitor. Interpretarea a fost admirabilă, trupa fiind recompensată, pe lângă aplauze puternice, cu Premiul pentru profesionalismul interpretării. De asemenea, elevul Iulian Trăistaru, a fost premiat și la secțiunea "Monolog" pentru poezia "Măhniri de tânăr cărturar" de Tudor Arghezi.

"Cel mai expresiv mesaj" transmis a aparținut elevului Laurențiu Peter Farcaș, de la Colegiul Economic "F.S. Nitti", care a rostit, vibrant și emoționant, versuri de Adrian Păunescu - "Repetabila povară".

Impresionant a fost și monologul Andreei Birescu, de la Colegiul Național "C.D. Loga" - "Poema chiuvetei" de Mircea Cărtărescu și "Cercul" de Marin Sorescu - care i-a adus, din partea juriului, Premiul

pentru expresivitate artistică.

“Aslăneștii”, aflați în mare formă artistică, au susținut spectacolul “Steaua fără nume” de Mihail Sebastian, o comedie romantică plină de emoție și lirism, pigmentată cu mici bijuterii muzicale de Beethoven, Mozart și Chopin. Poate că tocmai acest fapt le-au adus Premiul pentru creativitate. De remarcat și prestațiile inspirate ale elevelor Ana Maria Ciuciu (Liceul Teoretic “J.L.Calderon”) și Andrada Ciobanu (Colegiul Național “C.D. Loga”) care au excelat la secțiunea “Monolog” prin etalarea unei interpretări actricești foarte bune.

Adresăm mulțumiri celor doi moderatori ai evenimentului, Ana-Maria Ionel (clasa a X-a D) și Grațian Goloșie (clasa a X-a B) – eleganți, emoționanți și serioși – fără prezența cărora acest Festival nu ar fi avut farmec!

De asemenea, adresăm mulțumiri minunatei echipe tehnice care a asigurat, cu pricepere și promptitudine, un spectacol de sunet, lumină și imagine, adecvat momentelor artistice derulate în arenă. Echipa tehnică a fost alcătuită din: Cristian Ferenczi (clasa a XI-a B), Raul Obretin (clasa a IX-a C), Bogdan Petrean (clasa a XI-a B), Nicola Agavriloae (clasa a XI-a A).

Și, nu în ultimul rând, de apreciat și contribuția, în buna desfășurare a Festivalului, a elevelor: Denisa Ilieș (clasa a XI-a B), Alexandra Măzureac (clasa a XI-a A) și Simona Copce (clasa a XI-a A), care s-au dovedit a fi gazde primitoare perfecte pentru invitații noștri!

Protagoniștii acestui Festival au fost, nu doar tinerii actori talentați și dornici de afirmare, ci și juriul, spectatorii și organizatorii căci, toți împreună, au dat măsura seriozității cu care au abordat acest eveniment cultural.

Să fii pe scenă, în lumina reflectoarelor, cu sute de ochi ațintiți asupra ta este nu doar o etalare a unui talent artistic, ci un act de mare curaj!

Curajul de a face teatru.

Curajul de a fi tu însuți.

Scena, luminile, publicul, aplauzele nu fac parte doar din “decor”. Ele, laolaltă cu tine actorul, însuflețesc acest tablou al artei teatrale, în toată splendoarea ei, iar acest Festival a fost doar un pretext pentru a ne apropia și mai mult de acest tablou fermecat!

Veniți la teatru!

CĂLĂTORIND PE "BĂTRÂNUL CONTINENT"

Grațian Goloșie, clasa a X-a B

În data de 9 mai 2017, o zi cu valoare istorică atât pentru noi ca popor, cât și pentru continentul nostru, am avut prilejul de a asista la un eveniment multicultural care ne aduce aminte că, deși suntem separați ca națiuni, cu toții facem parte din marea familie europeană. Și ce oportunitate mai bună de a marca un eveniment de o asemenea importanță decât aceea de a asista la o înșiruire de tradiții, obiceiuri și curiozități în calitate de jurat la un concurs cu această tematică?

Din postura de participant la ediția precedentă a concursului „Ziua Europei”, pot spune că participanții la întrecere, elevi ai claselor a IX-a, au răspuns pozitiv așteptărilor juriului, profesorilor invitați și ale publicului. Fiecare clasă a susținut o prezentare a unei țări din Uniunea Europeană, de exemplu Franța, cu Turnul Eiffel, catedralele și muzeele din Paris, Italia cu minunatele ei plaje, țară plină de istorie Portugalia, cu perla ei Lisabona și Spania, cu monumentele ei grandioase.

Am fost plăcut impresionat de calitatea unora dintre materialele prezentate, pentru că, într-adevăr, unele planșe și imagini, ne-au purtat prin istoria Europei, din Antichitate, până în epoca actuală - cu frumoasele clădiri construite într-un stil arhitectural unic și cu opere de artă, ce înfrumusează majoritatea muzeelor europene.

Din juriu au făcut parte doamna profesoară Lavinia Bloju, Grațian Goloșie, președintele departamentului “Concursuri Școlare și Extrașcolare” din cadrul CȘE, precum și câștigătorii ediției precedente a concursului, elevi ai clasei a X-a B (Alexandra Știopu, Natalia Cîra, Andra Bobin și Simon Bențan). Cu toate că fiecare echipă a fost pregătită pe subiectul său și s-a documentat corespunzător, câștigătorii acestei ediții a concursului au fost reprezentanții clasei a IX-a A, care alături de Paul Duțu, coordonatorul echipei, au reușit să impresioneze publicul prin dăruirea, mobilizarea și interesul manifestat față de acest eveniment.

Eu cred că acest tip de evenimente fac cunoscute lucrurile față de care până acum am rămas indiferenți, într-un mod competitiv, unic și interesant, care să ne stârnească interesul și dorința de a învăța!

ESEU DIN CUFĂRUL TĂCERII

Andrea Kasznel, clasa a X-a C

Inima mea e ca un cufăr, cu zeci de lanțuri. Numai cei care au cheia pot vedea ce este înăuntru; restul...doar se uită. Îmi pun sentimentele într-un coș, și aș vrea să îi dau foc, pentru a scăpa de ele...Dar totuși, rămâne cenușa... Aș vrea să zbor, să plec, să uit de toți și toate, dar nu mai am putere. Sunt ca o albie, pe unde trecea odată un râu. Dar, în locul unui râu de fericire, care să inunde inima mea, e unul care îmi brăzdează fața. Lacrimile-mi sunt ca niște mărgăritare, prea de preț ca să le vărs pentru lucruri care n-aduc niciun folos. Sunt ca o pasăre călătoare... Sleită de puteri, caut un loc unde să mă odihnesc de lungă mea călătorie și să-mi alin durerea. Dar lumea parcă ar fi în vremea potopului, căci n-am găsit niciun loc prielnic. Rănilile mele nu sunt legate... Degeaba le-aș lega, căci potrivit înfig tot mai mult în ele cuțitul răutății și al batjocurei. Ce pot să fac? Închid ochii, ca să nu mai văd răutatea, îmi astup urechile, ca să nu mai aud cuvintele rele. Caut în mine puterea de a ierta, dar cu greu o găsesc. Ființa mea e copleșită de toate poverile, care apasă greu asupra mea.

Vasul inimii mele este plin de iubire, compasiune și iertare; dar dacă e lovit, cum vor rămâne în el toate acestea? Știu că aici nu e partea mea de moștenire, ci în alt loc. Mă voi dezlega de toate poverile și, liberă ca pasărea cerului, voi pleca spre acel loc. Sunt ca o stea rătăcitoare în căutarea fericirii. Și nu mă voi opri, până nu o voi găsi. Lumea mă va judeca, și niciodată nu mă va înțelege. Dar nu îmi pasă, nici nu îmi e teamă. Nu mă tem să spun ce simt, ce gândesc și ce vreau. Asta sunt eu, și niciun om nu mă poate schimba...

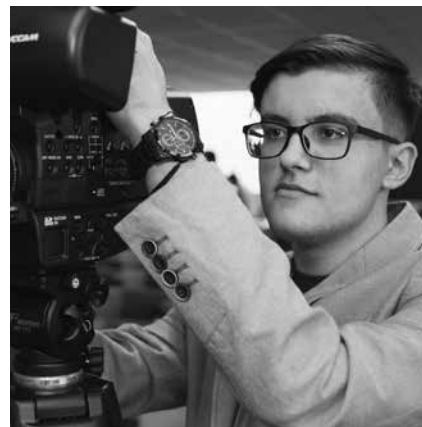
Viața fără iubire nu are niciun sens. E ca o planetă moartă, fără apă. E o minciună, o minciună transformată în adevăr de mințile unor oameni: faptul că nu sunt iubiți. Fiecare om e iubit, fiecare are multe calități și fiecare are ceva special. Dar, fiindcă sunt loviți de unii oameni orbi, se simt mici, neimportanți. Chiar și cei care par că nu le pasă de nimic și încearcă să pară indiferenți, ascund, sub o mască, durerile lor. De aceea, mereu voi căuta să aduc adevărul în viețile oamenilor, să le aduc o rază de speranță și să le readuc zâmbetul pe buze, pentru că orice om merită să se simtă iubit și pentru că fiecare om are valoare.

Oamenii orbi aruncă toate pietrele găsite, uitându-se doar la exterior. Dar cei care văd mai mult decât un înveliș inestetic, vor descoperi diamante și pietre prețioase, care, îngrijite și șlefuite, ajung la o formă și o frumusețe uimitoare. Ura e ca o stâncă imensă ascunsă în mare. La suprafață pare mică, inofensivă, dar provoacă mari dezastre corăbiilor. Și noi călătorim într-o barcă pe marea vieții. Întotdeauna vor fi furtuni, dar acestea nu sunt veșnice, ci vor trece. Orice s-ar întâmpla, ca să ieșim biruitori din orice furtună, trebuie să privim spre malul la care trebuie să ajungem și să așteptăm în tăcere să repara soarele. La sfârșit, vom număra clipele fericite, bucuriile vieții, și vor fi uitate orice lacrimi și orice suferință. Deci, în drumul nostru, să lăsăm lumină, pentru ca ceilalți să fie călăuziți și să aibă parte de clipe frumoase. Numai așa poate fi învins întunericul lumii acesteia.

Ce am scris aici, sunt doar câteva gânduri, mai adânci, care, dacă tac și nu le spun, strigă înlăuntru și nu-mi dau pace. Nu mai vreau nedreptate, judecată din partea celorlalți, ură sau cuvinte batjocoritoare, pentru că toți suntem egali. Vreau ca, în marea familie a lumii, să fie numai iubire, înțelegere și voie bună. Atât.

ATELIERUL DE ANTREPRENORAT

Darius Didea, clasa a XI-a D

Evenimentul "Atelierul de Antreprenoriat" a avut o primă ediție aici în Timișoara în cadrul Colegiului Național Ana Aslan, organizat de către Junior Achievement România.

La eveniment elevii au aflat mai multe despre antreprenoriat, dar și despre organizația care a desfășurat evenimentul la noi în școală. Junior Achievement România este o organizație non-profit fondată în 1993 și este parte a JA Europe, USA și JA Worldwide. Este cea mai mare și dinamică organizație internațională de educație economică și antreprenorială, programele lor fiind urmate în 39 de țări europene și 123 de țări la nivel global.

În România programele JA sunt de tipul "learning by doing", iar acestea sunt urmate anual de peste 200.000 de elevi din peste 1.000 de instituții de învățământ.

Ediția de la noi din școala a fost una interactivă, de tipul "learning by doing", elevii au fost supuși unui exercițiu de gândire care le-a schimbat percepția despre ceea ce înseamnă să produci un anumit bun. Aceștia au fost nevoiți să facă o înșiruire de elemente/etape pentru ca la final să rezulte un suc vândut de un anume producător la prețul de 3 lei.

La început acest lucru pare simplu, poate chiar banal pentru unii, însă dacă e să te gândești puțin... la finalul acestui exercițiu îți va ieși o foaie plină de elemente care stau la baza fabricării unui suc.

Evenimente de tipul Atelierului de Antreprenoriat o să continuăm să facem în Timișoara (eu alături de JA România), vom face evenimente și mai fastuoase, cu challenge-uri și mai interesante pentru liceeni, probabil vom aduce și antreprenori de succes care să vorbească în fața eleviilor și totodată, ar exista șansa ca prin aceste evenimente elevii să beneficieze de diferite internship-uri pe la tot soiul de firme din diverse industrii.

Scopul nostru prin organizarea unor astfel de evenimente este să găsim tineri talentați, pasionați de business și cu spirit întreprinzător care doresc să facă o diferență în societate.

INTERVIU CU NADINA KEREKES

**DESPRE KARATE, MEDALII, COMPETIȚIE
ȘI AMBIȚIE**

Diana Resch, Clasa a XI-a D

De unde pasiunea ta pentru karate?

De mic copil am fost pasionată de sport, dar mai ales de sporturile de băieți, așa că m-am decis să mă apuc de un sport și să îl iau în serios, să fac performanță din el. Totul a început la ziua unui văr de al meu care făcuse karate înainte de mine, dar nu i-a plăcut și m-a întrebat dacă vreau să încerc pentru că știe un antrenor deosebit.

Când și unde au fost primii tăi pași în acest sport?

Țin minte acest moment ca și cum ar fi fost ieri...Îmi amintesc cu câte emoții am pășit pentru prima oară în sala de karate, programul de antrenament era: luni, miercuri și vineri de la ora 19. Acestea erau ținute la Școala generală numărul 22. Am început acest sport pe data de 6 februarie, era într-o vineri în anul 2009.

De ce nu ai încercat și alte sporturi?

Nu am încercat alte sporturi deoarece mi-a plăcut foarte mult karatele, de la primul antrenament am fost foarte încântată de stilul acesta unic de luptă, de artele marțiale și mesajul lor, am simțit că acesta va face parte din mine, din viața mea și nici nu mi-a mai trecut prin cap să mai practic și alte sporturi fiind focusată pe idealul meu.

Ai anumite sfaturi sau încurajări ale antrenorului care ți le aduci aminte când ești pe tatami la concursuri?

Antrenorul meu este un om deosebit, fără de care nu aș fi realizat nimic până acum, nu aș fi putut avea performanțele realizate și nu aș fi putut să îmi îndeplinesc visul. El îmi dă foarte multe sfaturi, niciodată nu mă încurajează să câștig, deoarece el crede că nu medaliile contează, ci câtă inimă pun în ceea ce fac, contează interiorul meu...Până la urmă medaliile sunt niște metale pe care toți ni le putem achiziționa fără să facem ceva deosebit pentru asta. Cel mai important sfat când intru pe tatami dat de antrenorul meu este că îmi spune mereu că miza nu există, trebuie să mă simt bine la concurs și să dau tot ce am mai bun, concursul se dă între mine și ego-ul meu, nicidecum între mine și adversarele mele de la categorie.

Vizite Ovidiu
Photography

Câte medalii și trofee ai adunat și în cât timp?

Practic acest sport de aproximativ 8 ani și jumătate, am reușit să adun 85 de medalii și 15 cupe.

Dintre toate care are cea mai frumoasă poveste și care ar fi aceasta?

Cea mai frumoasă medalie, care și-a pus amprenta pe întreaga mea cariera a fost câștigată la campionatul mondial de la Lignano Sabiadoro din Italia, concurs unde au participat peste 1500 de sportive, acest campionat s-a ținut în anul 2012 în luna decembrie, eu aveam centura albastră pe atunci și cam 3 ani de karate. A fost primul meu campionat mondial la care am participat, am luat locul 1 la categoria de kata. Nu știu cum să descriu ce am simțit atunci, când am ieșit de la categorie și ne-a aliniat și a spus locurile am început să plâng de fericire, cel mai frumos sentiment, dar ce a întrecut acest episod a fost premiarea campionatului, când m-am urcat pe podium și a început să îmi cânte Imnul României, cu drapelul țării pe spate, privindu-mă 1500 de sportiv. A fost cea mai frumoasă experiență trăită până acum, fiind și cea mai specială, fiind primul meu campionat mondial.

Cum a fost când ai primit prima centură?

Primul meu examen de centură a fost după 4 luni de antrenament, am dat pentru centura albă cu galben, examenul s-a ținut la Casa tineretului. Examenul a avut 2 probe: proba de kihon și de kata, nu a fost un examen foarte greu, dar emoțiile au fost extreme, dar mi-au dat curaj, am știut să le folosesc în mod constructiv și să dau tot ce am mai bun pentru a promova examenul. Când acesta a luat sfârșit și a început să înșiruiască o sumedenie de nume de copii au început să îmi tremure picioarele fiind speriată că poate o să pic, dar când mi-am auzit numele inima mi s-a umplut de fericire.

Este o competiție între elevii antrenorului sau se ajută între ei? Au latura asta competitivă sau formați totuși o echipă?

Echipa mea nu este foarte mare, adică cea de concurs, am rămas foarte puțini competitori, dar suntem cu adevărat o echipă, ne susținem și suntem alături unul de celălalt la fiecare competiție. Am legat prietenii foarte strânse cu echipa mea alături de antrenorul meu, ei sunt a doua mea familie, o familie deosebită. Între noi nu există competiție, suntem doar unul pentru celălalt și la bine și la rău, câștigăm împreună și pierdem împreună.

Dacă karate ar deveni un sport olimpic, care ar fi ambiția ta?

Karate a intrat anul acesta în spoturile olimpice, acest campionat va avea loc la Tokyo, în anul 2020. Ambiția și visul meu este să devin campioană olimpică, până atunci mă antrenez și trag tare.

Cine sau ce te ambiționează cel mai mult acum?

După atâta timp de când fac acest sport familia, prietenii, echipa și antrenorul meu m-au susținut și sprijinit. Într-un fel cel mai mult mă ambiționează antrenorul meu, pe care vreau să îl fac mândru de mine și de munca pe care am făcut-o împreună, apoi este familia pe care nu vreau să o dezamăgesc. Le sunt recunoscătoare tuturor cărora m-au susținut în acest timp și mi-au ridicat ștafeta foarte sus.

Ai avut obstacole în viața de sportiv? Au fost momente când ai vrut să renunți?

Ca în viața oricărui sportiv au existat destule obstacole, am vrut să renunț, eram dezamăgită de mine și îmi era frică să nu dezamăgesc oamenii care mi-au fost alături. Au fost concursuri în care nu totul a mers așa cum am vrut eu, până la urmă trebuie să ști și să pierzi deoarece cine nu știe să piardă nu poate să câștige! Sunt mulțumită că am reușit să trec peste toate astea și că nu m-am lăsat și nu mi-am batut joc de munca mea din tot acest timp într-un moment de slăbiciune.

Imediat vei fi posesoarea centurii negre, dacă reușești să antrenezi și tu, să devii la rândul tău antrenor, ai schimba ceva în metodele antrenorului tău și i-ai face altfel orele de antrenament sau consideri că elevii tăi ar fi câștigați să învețe cum ai învățat și tu?

O să devin posesoare a centurii negre în curând sper! Când îmi voi deschide propriul meu club și să antrenez copilași vreau să fie exact aceleași antrenamente pe care le fac eu acum. Antrenamentele mele sunt foarte complexe și intense în același timp, antrenorul meu știind cum să pună problemele și unde trebuie lucrat mai mult. Sper să fiu o antrenoare cât mai bună și să scot cât mai mulți campioni și iubitori de arte marțiale.

Îndemni lumea să practice acest sport?

Pe toată lumea aș încuraja să facă acest sport, te ajută atât mental cât și fizic. Îți oferă un control de sine, respect, liniște, pregătire fizică, un fizic bun și antrenat.

Consideri că e pentru oricine? Sau pentru a ajunge la performanță trebuie totuși să ai acel ceva.

În ceea ce mă privește, consider că sportul e pentru oricine da, dar trebuie să fie conștient de munca pe care o va depune, va trebui să aibă ambiție și curaj să meargă înainte tot timpul, mai ales dacă vrea să facă performanță. Parerea mea este că în toate sporturile care există dacă ai ambiție poți să faci treabă, tot timpul munca va bate talentul, degeaba ești talentat și ai acel ceva dacă nu muncești pentru asta nu vei obține niciodată nimic.

Acum revenind la tine, cum erai înainte să începi acest sport? S-au schimbat multe în viața ta?

Sincer eram cam micuță când am început acel sport, nu aveam un caracter bine dezvoltat și o gândire pusă la punct, dar m-a schimbat în bine, viața mea e mai ordonată, știu să respect, să analizez toate situațiile și știu să mă controlez.

Facultatea vrei să o faci pe profilul de sport sau nu vezi un viitor în munca ta depusă până acum?

Facultatea la care aș vrea să aplic implică sportul, dar pentru sportul pe care îl fac îmi voi face ceva personal, un club al meu. Școala va fi altceva, nu îmi voi amesteca munca din sport cu cea de la școală.

Ai vrut să te muți la liceul cu profil de sport, asta pentru că era mai ușor ca și nivel sau consideri că te ajută la performanțele tale?

Am vrut să mă mut la un liceu cu program sportiv deoarece am considerat că îmi va fi mai ușor și voi avea mai mult timp să lucrez la visul meu, la idealul meu. M-aș fi mutat deoarece nu prea am timp de școală și la acel liceu era un program mai lejer și nu cu materii atât de complexe.

Ai schimba ceva în tot ce ai dobândit până acum? Sau modul tău de abordare a situației de acum? Adică aceasta suprapunere a școlii și a sportului

Nu aș schimba nimic cu privire la acest subiect, Sunt mândră de realizările mele și mă bucur că am și voi reuși în continuare să mă descurc și cu școala și cu sportul,

Crezi că ai fost destul de susținută sau uneori simțeau nevoia de mai mult?

Susținerea mea a fost și este în continuare nemărginită. Mă bucur că am asemenea persoane lângă mine de la care pot lua un sfat și pot învăța câte ceva. Nu cred că mai am nevoie de altă susținere decât cea de acum.

Și acum de sfârșit te rog să ne spui despre mult așteptatul eveniment din vara acestui an.

În vara aceasta voi de examenul de centura neagră. Cel mai așteptat eveniment din cariera mea, cel mai deosebit. Este un proiect la care am lucrat de când am început acest sport, o sărbătoare de care o să mă bucur cât mai mult. Mi-am început pregătirea de acum ceva timp și merge din ce în ce mai bine... Deși am mai luat parte la un singur examen de centură neagră anul trecut în vară, în același cantonament în care mă voi duce și vara aceasta, acolo am fost asistent, am ajutat o prietena să își dea examenul și m-au lasat să fiu și eu în sală. Îmi cunosc comisia, știu ce trebuie să fac, dar cu toate acestea am foarte mari emoții, îmi doresc să fiu cea mai bună dintre toți participanții de la examen și toți să fie mândrii de munca mea, dar cel mai important este să fiu eu mulțumită de ce voi face. Sper să fie un examen reușit și să excelez!

DOR DE CLUJ...

Primul obiectiv care m-a impresionat a fost Colegiul Național Pedagogic „Gheorghe Lazăr”, datorită modului de organizare a școlii, asemănându-se foarte bine cu școlile din Occident. Teatrul Național „Lucian Blaga”, Palatul Banffy, sediul Muzeului Național de Artă care găzduiește opere ale artiștilor români, dar și ale unor artiști străini, și multe colecții de artă, Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei, Muzeul Farmaciei, Universitatea „Babeș Bolyai”, cea mai mare din țară, impunătoarea biserică „Sf Mihail și Gavril” care datează din secolul al XIII-lea, Grădina Botanică sunt doar câteva dintre obiectivele turistice pe care le-am vizitat.

Cu un zâmbet larg și cu bucurie în suflet voi povesti oricui și oricând despre această excursie în care am străbătut, alături de colegile mele, zeci de străduțe întortocheate. Arhitectura impresionantă a clădirilor alături de grandioasele monumente, ne-au trimis cu gândul la evenimentele istorice care stau la baza creării acestui oraș care, pe bună dreptate, poate fi considerat capitala Transilvaniei.

Beatrice Bumba, clasa a X-a C

Excursia la Cluj a fost o experiență minunată. M-a impresionat accentul pe care acest oraș îl pune pe educație. Astfel, fiecare muzeu ne-a fost prezentat într-o manieră unică. Am pornit de la niște vase vechi și prăfuite, expuse în niște vitrine și am ajuns la o prezentare interactivă în 3D. Am intrat apoi în atmosfera secolelor demult apuse, în care puteai cumpăra „Elixirul iubirii” de la farmacie, ajungând mai apoi la artă. În grădina celor 5 continente am admirat miile de specii de plante aranjate excepțional, astfel încât, în timp ce străbăteai o zonă a grădinii, străbăteai un continent

Timeea Haivas, clasa a X-a C

Clujul este un oraș medieval, cu clădiri înalte extrem de frumoase și misterioase. Mi-au plăcut foarte mult Teatrul Național „Lucian Blaga” și Palatul Banffy, care are o poveste extraordinară de frumoasă și fascinantă. Străzile Clujului sunt de-a dreptul pline de mister, înguste și cu un caracter istoric deosebit. Avem amintiri de neuitat, ne-am simțit foarte bine și mă bucur că în această excursie am legat prietenii noi.

Lavinia Berariu, clasa a X-a C

Printre multele locuri pe care le-am vizitat în această excursie cel mai mult mi-a plăcut Muzeul de Artă, unde un ghid ne-a explicat viziunea artistică a diferiților pictori. Un alt obiectiv care m-a interesat a fost statuia din centrul Clujului a lui Matei Corvin, iar în timp ce vizitam catedrala catolică, nu departe de statuie, am observat cum niște arheologi au găsit oseminte umane din secolul al XVIII-lea.

Alexandra Beghean, clasa a X-a C

Excursia la Cluj a fost una dintre cele mai frumoase, deoarece am vizitat foarte multe obiective turistice împreună cu prietenii mei. Cel mai mult mi-a plăcut arhitectura orașului. Biserica "Sf Mihail" a fost foarte frumoasă, impresionându-mă foarte mult modul în care a fost construită. Mi-a plăcut și Muzeul de istorie a Transilvaniei deoarece am putut desfășura multe activități și jocuri cu ajutorul aparaturii performante. De asemenea, mi-au plăcut mult tablourile de la Palatul Banffy, sediul Muzeului Național de Artă.

Claudia Pavel, clasa a X-a C

Această excursie a însemnat pentru mine o experiență frumoasă alături de colegi și prieteni. Aspectul medieval al clădirilor și al străzilor m-au impresionat. O experiență frumoasă a fost și întâlnirea elevilor și profesorilor de la liceul „Gheorghe Lazăr”. Școala noastră le-a prezentat momente reușite de dans și teatru.

Andreea Băltărețu, clasa a X-a C

Excursia de la Cluj a fost una dintre cele mai frumoase la care am participat. Am fost plăcut surprins de aspectul istoric și plin de mister al orașului, și totodată mi-a plăcut mult Muzeul de Farmacie și Grădina Botanică.

Viorel Tajkuna, clasa a X-a C

Această excursie a fost pe departe cea mai frumoasă și reușită deoarece am fost printre prieteni și am avut ocazia să vizitez multe obiective alături de ei. Spectaculoasele muzee cât și orașul, au constituit cele mai dragi amintiri ale mele.

Mircea Rohoznianu, clasa a X-a D

Clujul...unul dintre cele mai frumoase orașe pe care le-am vizitat! Aș mai veni aici, fără doar și poate! Această excursie a fost una dintre puținele pe care le-am simțit, gustat și trăit din plin. Am râs, am avut ocazia să mă împrietenesc și cu alte persoane din școala... a fost o distracție maximă! Ceea ce am vizitat acolo a fost foarte frumos. Muzeul de Farmacie a fost preferatul meu, alături de cel de Artă.

Alina Bianca Bădărău, clasa a X-a B

Excursia la Cluj Napoca a fost foarte reușită, pentru că orașul are o arhitectură splendidă. Oamenii mi s-au părut foarte deschiși și calzi. Am fost împreună cu colegii și doamnele profesoare la Colegiul Național "Gheorghe Lazăr", unde am avut numeroase activități. Mi-au plăcut cele trei muzee pentru că am aflat multe lucruri interesante.

Alina Marcu, clasa a IX-a A

În această excursie am aflat multe informații pe care nu le știam. Clujul este un oraș minunat, cu o arhitectură veche, dar impresionantă, iar oamenii sunt și politicoși. Am vizitat trei muzee și Grădina Botanică. Mă bucur că am participat la această excursie deoarece am văzut și învățat lucruri noi și foarte interesante.

Denisa Măzureac, clasa a XI-a B

ISTORIE, CIFRE ȘI... COINCIDENȚE

Prof. Norin Ardelean

O foarte interesantă lecție de istorie.

Abraham Lincoln

Ales în Congresul USA în 1846.

Ales Președinte al USA în 1860.

Amândoi au fost deosebit de interesați de îmbunătățirea drepturilor civile.

Șotiile ambilor au pierdut câte un copil în timp ce stăteau la Casa Albă.

Amândoi președinții au fost asasinați într-o zi de vineri.

Amândoi președinții au fost împușcați în cap.

De aici încolo, lucrurile încep să capete un aer mai misterios...

Numele de familie al secretarei lui Lincoln era Kennedy.

Numele de familie al secretarei lui Kennedy era Lincoln.

Amândoi au fost asasinați de sudiști, și amândoi au fost înlocuiți de către alți sudiști, dar cu același nume de familie: Johnson.

Andrew Johnson, care l-a înlocuit pe Lincoln, s-a născut în 1808.

Lyndon Johnson, care l-a înlocuit pe Kennedy, s-a născut în 1908.

John Wilkes Booth, asasinul lui Lincoln, s-a născut în 1839.

Lee Harvey Oswald, asasinul lui Kennedy, s-a născut în 1939.

Ambii asasini foloseau și erau cunoscuți după cele trei nume, fapt destul de puțin frecvent în cultura nord-americană.

Suma literelor celor două nume dau același rezultat: 15.

Acum ține-te bine de scaun...

Lincoln a fost împușcat într-un teatru numit "Ford".

Kennedy a fost împușcat într-un automobil "Lincoln", fabricat de către compania "Ford".

Booth și Oswald asasinii lor, au fost amândoi, la rândul lor, asasinați înainte de a fi judecați.

și pentru ca misterul să fie complet...

Cu o săptămână înainte să fie asasinat, Lincoln fusese în localitatea Monroe, statul Maryland.

Iar cu o săptămână înainte să fie asasinat și el, Kennedy fusese cu Marilyn Monroe.

Cam complicat de explicat, nu?

ORA DE FILOSOFIE

DESPRE FERICIRE ȘI DESTIN...

Este imposibil să am un destin, pentru că ceea ce voi deveni eu, este consecința alegerilor mele, o sumă de acțiuni și reacțiuni diferite care vor da un rezultat, iar destinul, prin definiție presupune că, indiferent de alegerile mele, voi sfârși în același loc, ceea ce e în antiteză cu ceea ce observăm și trăim.

Însă noi nu trăim duși de valul unui flux și reflux, fără scop. Viața are un sens, nu unul general ci unul particular, și anume confortul. Confortul este motivul pentru care continuăm să trăim fără să renunțăm. Confortul poate fi de toate tipurile, financiar, familial, spiritual, etc.

Confortul este motivul existenței fericirii.

Sergiu Velescu, clasa a XII-a B

Ce mă face fericită? Este o întrebare la care nu am stat să mă gândesc foarte amplu. Bineînțeles sunt o grămadă de lucruri care mă fac să mă simt bine, de la o vorbă bună într-o zi posomorâtă, la o îmbrățișare de la persoana potrivită în momentele grele, de la scârțâitul zăpezii sub pantofi iarna, la plimbările prin frunze căzute pe trotuar toamna, de la o simplă floare primită într-o zi obișnuită, la un mesaj de la persoana de care mi-e dor, dar și cu care nu am mai vorbit de mult timp, de la o discuție întinsă cu un om care are o minte frumoasă, la momentele când te doare burta de râs cu cea mai bună prietenă, de la privitul cerului înstelat într-o zi de vară, la ascultatul unei melodii vechi care provoacă atâtea amintiri, asta înțeleg prin „fericire”, o stare sufletească de bine și împăcare.

Fericirea pentru mine vine din lucruri mărunte, și de cele mai multe ori nu materiale. Bineînțeles nu am ști ce e fericirea, dacă nu am avea parte și de puțin necaz, pentru a putea recunoaște fericirea trebuie să avem opusul ei.

De aceea momentele de fericire trebuie savurate cât mai mult posibil, deoarece viața este scurtă, iar noi trebuie să trăim fiecare clipă și să ne bucurăm de ea, să o facem cât mai frumoasă.

Andreea Szilagzi, clasa a XII-a B

După părerea mea, scopul vieții constă în lucrurile mărunte din jurul nostru fiind, prezente zi de zi, dar, totuși, evitate de majoritatea, fiindcă doresc să ajungă la fericirea absolută. Eu consider că toate aceste lucruri mărunte conturează, de fapt, fericirea. Toate acestea adunate la un loc, cum ar fi: poveștile spuse de bunici, serile când privești cerul doar pentru a admira stelele, ciocolata caldă sau mirosul de portocală, sunt mici “fericiri”, care înseamnă mai mult decât să așteptăm o viață întregă fericirea absolută.

Roxana Gîscă, clasa a XII-a A

Ce mă face pe mine fericită!? O mulțime de lucruri, de la cele mai banale, cum ar fi un zâmbet de la un necunoscut într-o zi mai proastă, până la lucruri mai complicate, ca sfaturile unui prieten într-un moment mai dificil sau încurajările venite de la apropiați.

Sunt fericită de lucruri mici, ne semnificative. Sunt fericită atunci când, după o zi obositoare de școală, pot să mă relaxez. Sunt fericită atunci când meritele mele sunt recunoscute sau când finalizez o activitate. Sunt fericită atunci când pot face o călătorie, sau pot să citesc o carte bună, fără să fiu întreruptă de cineva.

Natura mă face foarte fericită. Îmi place să o descopăr, să fac plimbări în aer liber, să o admir. Iar atunci când după multe zile friguroase, apare soarele, pot spune că sunt fericită.

Când sunt înconjurată de familie și de prieteni, când ne amintim clipele minunate petrecute împreună, sunt cea mai fericită!

Denisa Popescu, clasa a XII-a B

SIGHIȘOARA,

ORAȘUL - MUZEU

La Sighișoara mi-a plăcut foarte mult deoarece este ceva ce nu am mai văzut până acum și chiar am rămas plăcut surprinsă. Chiar dacă am rău de înălțime, am zis că trebuie să urc în Turnul cu Ceas și aveam dreptate. Vederea de sus asupra orașului a fost de-a dreptul minunată. Sala de Tortură a fost alt obiectiv care m-a atras deoarece nu este ceva cu care să mă întâlnesc în fiecare zi. Tortura era și este ceva oribil însă face parte din istorie și este bine să știm și despre acest subiect câte ceva.

Mediașul este alt oraș superb, construit în același stil, fiind și acesta o cetate. Nu ne-am plimbat noi prea mult, dar acel timp mi-a lăsat o impresie plăcută. Un oraș mic, liniștit și cu o istorie bogată.

Nu în ultimul rând cele două seri petrecute cu colegii au fost de neuitat și am avut ocazia să cunosc și oameni noi cu care am legat prietenii.

Natalia Vlăduțu, clasa a X-a B

La Sighișoara erau prea multe de văzut într-o singură zi. Noi am încercat să înghesuim vizita cetății doar în acea zi, și a fost uimitor! E greu să te gândești că tehnica de pe vremea aceea era destul de avansată în comparație cu cea din ziua de azi. Turnul cu Ceas a fost atracția principală a cetății.

Am văzut muzeele, am urcat scările către biserica catolică și i-am văzut cimitirul, am văzut criptele. Biserica, în stil gotic, arăta foarte bine pe dinăuntru, cred că a fost renovată recent.

Tudor Moise, clasa a IX-a A

În opinia mea această excursie a fost cea mai frumoasă de până acum.

În această excursie am vizitat cetatea Sighișoara, unul dintre cele mai frumoase orașe din România. Acest loc ascunde o comoară a istoriei românilor. Am urcat în Turnul cu Ceas, care avea o panoramă asupra orașului, în toată splendoarea lui. Un alt obiectiv interesant a fost biserica de pe deal și scările acoperite de o frumusețe inegalabilă și o arhitectură impresionantă. Am aflat foarte multe lucruri despre Vlad Țepeș și istoria Sighișoarei din camera armelor, iar camera torturii arată modul prin care Vlad Țepeș și mulți alții făceau dreptate.

Marius Ghimboasă, clasa a X-a B

Sighișoara m-a impresionat în mod deosebit. De cum m-am dat jos din autocar am observat străzile neschimbate de sute de ani, casele cu acoperișuri țuguiate, cu felinare agățate de zidurile pastelate, porți de lemn și ferestre micuțe.

Turnul cu Ceas a fost construit în secolul al XIV-lea, are o înălțime de 64 m, un turn principal pe care sunt agățate o cupolă în formă de ceapă, un balon meteorologic peste care este așezat un cocoș care le arată localnicilor când vine ploaia.

În Turnul cu Ceas erau întemnițați condamnații la moarte, acesta găzduind în prezent Muzeul de Istorie. Sighișoara este împărțită în orașul de sus și orașul de jos.

Chiar lângă Turnul Ceasului, vis-a-vis de Biserica Mănăstirii este casa lui Vlad Țepeș, o mică galerie de artă tradițională românească.

Pe strada Școlii, deal către Biserica Evanghelică cel mai înalt punct din cetate se află Scara Școlarilor. Scara din lemn veche de sute de ani, are aproximativ 200 de trepte.

Biserica de pe Dealul Școlii este una din puținele biserici care au criptă sub cor. Este o biserică evanghelică care păstrează piese de mobilier gotic.

Fiind prima mea excursie din liceu, consider că am învățat multe lucruri și am întâlnit persoane minunate cu care am legat prietenii.

Claudiu Patcas, clasa a IX-a A

Excursia la Sighișoara a fost reușită și ca o întretăiere dintre prezent și trecut, dintre istoria scrisă și nescrisă. Excursia a fost foarte reușită fiind un vis devenit realitate, de a vizita Sighișoara, și de a descoperii acest oraș.

Orașul Sighișoara, după părerea mea, este granița dintre modernitate și istorie, este ca o întoarcere în trecutul îndepărtat, fiind o fereastră spre cum arătau orașele și oamenii în acele vremuri, și mai ales tradițiile.

La venirea spre casă a fost un concurs la microfon, ca în orice excursie, concursul a fost o verificare a cunoștințelor istorice acumulate pe parcursul excursiei.

Din această excursie am învățat că trebuie să avem respect pentru istorie și să o păstrăm scrisă și nescrisă, vie prin așezări și obiceiuri.

Alina Marcu, clasa a IX-a A

Turnul cu Ceas din Cetatea Medievală a Sighișoarei este simbolul acestui oraș minunat pe care l-am vizitat alături de profesori, prieteni și colegi.

Chiar dacă au fost doar trei zile, mi-a plăcut foarte mult și m-aș întoarce oricând înapoi. Mi-aș fi dorit să nu se termine așa repede. Am rămas cu multe amintiri frumoase și, chiar m-am ales cu noi prieteni.

În opinia mea, Sighișoara este un oraș minunat care ar trebui vizitat măcar odată în viață. Totul în acest oraș te duce parcă înapoi în timp.

Sighișoara este și va rămâne orașul meu de suflet!

Mihaela Popescu, clasa a IX-a A

După părerea mea, această excursie la Sighișoara a fost foarte reușită, m-am distrat alături de colegii mei, și totodată am vizitat și am învățat lucruri noi și interesante despre această cetate medievală.

Cel mai mult mi-a plăcut povestea despre Vlad Dracul, care între anii 1431 și 1435 a stat la Sighișoara. Acesta a așteptat momentul prielnic de a urca pe tronul Țării Românești și totodată stăpâna aceste regiuni în numele lui Sigismund de Luxemburg, regele Ungariei.

Ce mi-a plăcut foarte mult și mi s-a părut foarte interesant a fost scara acoperită și biserica de pe deal. Mi se pare fascinant cum a fost construită acea scară și mai ales că este acoperită pentru a feri lumea de frig, vânt sau ploi când merg la biserică sau elevii care învață la acel liceu.

Bogdan Dobrean, clasa a X-a B

Altă excursie. M-am simțit la fel de bine ca și în celelalte excursii în care am fost la liceu.

Mi-a plăcut tot. De la mersul cu autocarul alături de prieteni, până la vizitarea obiectivelor turistice, care m-au impresionat în mod deosebit.

Preferatul meu a fost Turnul cu Ceas. Mi-a plăcut priveliștea de acolo de sus. Am avut ocazia să fac o grămadă de poze interesante, artistice.

Ca în fiecare excursie, mi-am făcut foarte mulți prieteni noi. Am cunoscut o grămadă de persoane.
Bianca Văduveanu, clasa a X-a B

Minunata excursie de la Sighișoara m-a dus înapoi în timp, într-un oraș medieval cu o arhitectură impresionantă.

După părerea mea, Turnul cu Ceas este, cu siguranță, unul dintre cele mai impresionante obiective din centrul istoric al Sighișoarei. De sus, se poate observa întreg orașul, cu acele clădiri colorate și frumos proiectate, cu micile străduțe întortochiate și cu nenumărații turiști, profund impresionați de frumusețea peisajului.

Un alt obiectiv interesant a fost Camera de Tortură. Acolo au fost expuse lanțuri pentru mâini și picioare, scara de tortură și piatra de 6 kg care atârna la gâtul celor condamnați.

Andra Bobin, clasa a X-a B

Excursia de la Sighișoara mi-a plăcut foarte mult. Sighișoara este un oraș superb, în care sigur o să mai merg. Am vizitat o grămadă de lucruri ca de exemplu Turnul cu Ceas, Muzeul de Arme, Muzeul de Tortură, Biserica din Deal și Scara acoperită.

Cel mai mult mi-a plăcut Turnul cu Ceas, deoarece de sus, din turn, se vede toată cetatea. Sighișoara este construită în așa fel încât ai impresia că te-ai întors în vremurile acelea. Mi-a plăcut și timpul pe care l-am petrecut cu colegii.

Hannelore Codreanu, clasa a IX-a A

Din punctul meu de vedere, Sighișoara este cel mai frumos oraș din România. Mereu mi-a plăcut să-l vizitez, asta fiind a treia oară când îl văd. Am rămas plăcut surprinsă atunci când am văzut Turnul cu Ceas și priveliștea pe care am admirat-o. Mi-a plăcut să mă plimb pe străzile acelea pentru că mă duceau cu gândul la vremurile de mult uitate.

Alexandra Brendușe, clasa a IX-a A

Mai întâi am vizitat Mediașul, care este, de asemenea, un oraș deosebit, evident de dimensiuni mai mici, dar care mi-a dat o stare de bine și de fericire. Fie el cât de mic, este frumos fiind efectiv un muzeu în aer liber.

Apoi, am fost la Sighișoara... o adevărată operă de artă! Această cetate nici că putea să fie mai frumoasă. Cele 9 Turnuri sunt o capodoperă, în frunte cu Turnul cu Ceas, care a fost preferatul meu. Muzeul de Istorie este unul dintre cele mai frumoase pe care le-am vizitat, cum, de altfel, mi-au plăcut și Camera de Tortură și Muzeul de Arme.

Am avut ocazia să cunosc alte persoane minunate din școală, m-am distrat cum nu am mai făcut-o și m-am simțit perfect. O altă excursie reușită din toate punctele de vedere!

Alina Bădărău, clasa a X-a B

În primul rând, mi-au plăcut toate locațiile vizitate - Mediaș, Sighișoara, fiecare având un farmec unic și aparte. Totuși, dintre cele două orașe, aș alege Sighișoara, deoarece erau mai multe obiective, în plus priveliștea din Turnul cu Ceas a fost minunată.

În al doilea rând, am cunoscut mulți oameni noi, cu care am vizitat aceste locuri frumoase. Momentul despărțirii a fost puțin mai neplăcut, mai ales că nici nu îmi venea să cred că totul era deja terminat.

Mihai Sirbu, clasa a IX-a B

În opinia mea, Sighișoara este locul în care orice tip de turist găsește o activitate pe gustul lui.

În Sighișoara se pot vizita obiective emblematice: Satul Scufundat, Castelul de la Dumbrăveni, Turnul cu Ceas. Eu am fost plăcut impresionat de priveliștea din vârful Turnului cu Ceas, cu 7 figurine ce reprezintă zilele săptămânii.

Aron Butar, clasa a IX-a B

Dacă ar trebui să descriu cum m-am simțit și tot ce am făcut și am învățat în această excursie, spun scurtă pentru că mi-aș fi dorit să dureze mai mult, vă spun sigur că nu mi-ar ajunge întreaga revistă! Totuși o să încerc să vă povestesc câte ceva din frumoasa noastră experiență.

Sighișoara, un oraș îmbrăcat într-o aură veche și fascinantă, cu clădiri pline de detalii captivante și străzi cu pavajul uitat în altă epocă. Cel mai mult mi-a plăcut priveliștea pe care am admirat-o de pe

TEATRUL

ÎNTRE A JUCA ȘI A TE JUCA

Andreea Șerban, clasa a X-a B

În data de 23 octombrie 2015, în cadrul Festivalului Național de Teatru "Copil în Europa", a VIII-a ediție, am avut plăcerea să joc în spectacolul "Doamna Ministru" de Branislav Nusic.

Rolul pe care l-am primit cu puțin timp înainte concursului mi s-a părut șters și nesemnificativ, dar bucuria de a mă afla pe scenă, împreună cu "Aslăneștii" a compensat totul! Mi s-a spus ulterior, la ședința de analiză a spectacolului, că, de fapt, "nici nu mă aflu pe scenă" căci prestația mea a fost fadă și "detașată" de personaj. Următoarele roluri le-am trăit din plin: Naratorul din "Cântăreața cheală" de Eugen Ionesco sau Moftangioaica din schița lui Caragiale. Dar cel care a fost memorabil - Lena din piesa "Gaițele" de Alexandru Kirițescu este cel mai important din cariera mea de până acum. Întâlnirea cu acest personaj mi-a prilejuit afirmarea unor "stări" diverse și contradictorii: melancolie, ironie, autocompătimire, puțină răutate... Piesa "Gaițele" jucată de 4 ori în anul 2016, a fost unul dintre cele mai bune și premiate spectacole ale trupei. S-a repetat și s-a muncit mult, iar rezultatele au fost pe măsură.

Colegii mei din trupă sunt uimitori. Seriozitatea necesară pentru crearea unui moment teatral este cheia succesului, precum și talentul.

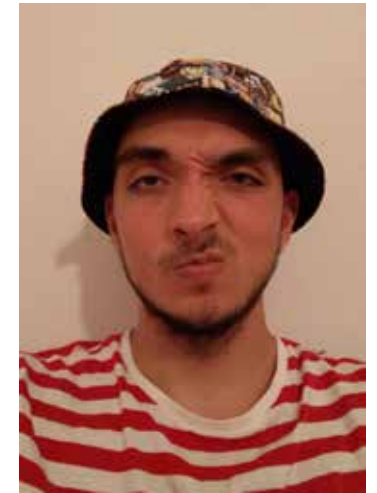
Teatrul, pentru mine, este o tentativă de a trăi viața pe care n-o trăiesc. Un actor are oportunitatea de a se juca în fiecare zi cu modul în care acesta dă viață rolului său. În lumea teatrului cel mai bun și sincer om poate deveni malefic și cel mai rău om, cu șansa de a reveni la starea normală, la sfârșitul zilei.

Trupa de teatru, mai mare sau mai mică, este o familie a noastră, a "artiștilor", mai mari sau mai mici. Anii de liceu sunt mai frumoși datorită prietenilor din trupa de teatru.

PAGINA DE DEBUT LITERAR

Călin Tănase, clasa a X-a B

Doi proști

Poartă albă, voce clară
Poartă închisă, privire amară
Viață în gol, final subit
Dă-mi culori să le imit

Si-ntoarce tot ce ai spre mine
Pune pe ai mei umeri crime
Altă idee de rime
În fine.

Și unu si doi
Și unu, noroi
Și voi lăsa să pice
Lasa-mă să aud ce ea îmi zice.

Și eu am fost și voi mai fi
Și mă voi îndragostii
Și fericit voi fi
Doi copii

Și n-o să te mai țin de mână
Speranțe în cap amână
Pică din cer fărămă
Pe inima brumă.

Și poate dacă mai era
Și dacă ar fi fost
Și stătea si abera
Un prost.

Și simțeam și eram
Și mă uitam pe geam
Ocean de frumusețe vastă
O proastă.

Tristețe

Dă-ți corp să te ating
Dă-ți aer să te simt
Dă-mi voce să te cânt
Nu mă trage spre mormânt

Fi tu cea mai frumoasă stea
Fă-ți loc prin mintea mea
Ține-mă puțin și aruncă
Tot ce am avut și uită

Mă lași să fac mă lași să scriu
Mă lași să plâng mă lași să fiu
Îți place să zgârii, îți place să bei
Din capul nostru imagini să iei

Îndemni la păcat îndemni la credință
Cea mai frumoasă și urâtă ființă
Nu mă lăsa să îți port pică..
Pleacă și vino, Tristețe si Frică

ASOCIAȚIA

“CERCETAȘII MUNȚILOR”

Anastasia Pavel, clasa a XI-a D

28

Aș vrea să vă prezint asociația din care fac parte de 10 ani. Aveam 8 ani când am intrat în grupul care mi-a schimbat viața, mi-a deschis ochii spre lumea adevărată.

Ce este Cercetășia?

Cercetășia este un mediu educativ ocrotit. Tradiția ei vie a fost oprită în România de comunism, dar jocul cercetășiei a reînviat după 1989.

Cum a apărut?

Ei bine, fondatorul ei este britanicul Baden Powell. Întemeietorul nostru se naște la Londra în 22 februarie 1857. Nepromovând admiterea la Universitatea Oxford alege cariera militară unde în 1899 publică un manual de cercetășie pentru soldați. Între 27 iulie și 8 august 1907 acesta organizează prima tabăra de probă la care participă 22 de tineri (doar băieți). În anul 1912 o cunoaște pe Olave St. Clair Soames, iar pe 30 octombrie se căsătorește și are 3 copii. Soția sa, în anii următori preia conducerea cercetășiei pentru fete. Baden Powell a decedat la aproape 84 de ani, pe 8 ianuarie 1941, iar coșciugul său a fost învelit în toate steagurile internaționale ale cercetașilor și ale cercetașelor.

Scopul Cercetășiei

1. Dezvoltarea spirituală, intelectuală și fizică; învățarea tinerilor să trăiască în echilibru cu sine însuși, cu aproapele și cu natura.

2. Urmărește formarea unor tineri responsabili, disponibili în a contribui la clădirea civilizației creștine. Se dorește o formare completă a tinerilor, ținând cont de nevoile lor. “Secretul” educației este încrederea, responsabilitatea, delegarea sarcinilor, motivarea prin suscitarea interesului. Se urmărește o responsabilizare treptată. Educația este demixată: separat băieții, separat fetele, dar sunt activități comune, de grup, căci în societate trăim împreună, băieți și fete.

Acestea fiind spuse, sper că v-am trezit măcar puțin curiozitatea. Ei bine, pot să vă spun din proprie experiență că, în taberele de până acum am legat prietenii puternice, am cunoscut o grămadă de oameni faini, am învățat de la cum să pun un cort singură până la cum să fac un foc și pe ploaie, să construiesc cu ce îmi oferă locul mese, bănci, am descoperit care plantă e buna pentru diverse boli sau afecțiuni, am învățat să recunosc constelațiile, am învățat cu adevărat cum e să fii responsabil, cum să nu renunț chiar dacă îmi era greu și spuneam că nu mai pot.

Înainte, când eram la început mergeam forțată în tabere, nu prea îmi plăcea. Acum, abia aștept, număr zilele până la următoarea. După orașul acesta poluat în care trăim, aerul curat, apa proaspătă, ceaiurile din plantele naturale uscate vin ca un pansament pentru organismul nostru.

Scriind acest articol sper că te-am făcut curios în legătură cu Cercetășia, iar dacă cumva îți place natura și îți se pare interesat și ai vrea să participi și tu la taberele noastre, mă puteți contacta oricând. Suntem mereu în căutare de oameni noi, cu care să ne împrietenim și cu care să ne putem distra în tabere.

Date de contact: 0742926538 sau îmi puteți scrie pe anastasia19pavel@gmail.com